

Endelig giver forslaget hjemmel til, at Søfartsstyrelsen og miljø- og energiministeren kan offentliggøre og videregive bl.a. oplysninger om navne på skibe, som tilbageholdes i danske havne, og deres redere. Offentliggørelse kan ske, uanset om tilbageholdelsen sker i medfør af lov om skibes sikkerhed m.v. eller i medfør af lov om beskyttelse af havmiljøet. Jeg orienterede det høje Ting om dette forslag i forbindelse med forespørgselsdebatten om sikkerheden for passagerer og besætning den 24. november 1994, hvor Tinget vedtog dagsordensforslag nr. D 10.

Formålet med offentliggørelsen er først og fremmest at få den størst mulige præventive effekt af den havnestatskontrol, der udføres over for skibe under fremmed flag. Offentliggørelse af navne på tilbageholdte skibe og deres redere er et klart signal til transportører og andre brugere om, hvilke skibe og redere der ikke lever op til de internationale standarder. Endvidere videregives de samme oplysninger som led i det internationale samarbejde til andre havnestatskontrolmyndigheder. Man kan så danne sig et samlet billede af, hvilke lande der ikke lever op til deres forpligtelser som flagstat, samt hvilke klassifikationsselskaber, rederier og skibe der er grund til at være særlig på vagt over for, når man udfører havnestatskontrol.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):
Hermed fremsættes:

Forslag til lov om ændring af lov om kommuners og amtskommuners samarbejde med aktieselskaber m.v.
(Lovforslag nr. L 126).

Efter lovens § 6, stk. 2, skal loven tages op til revision i folketingsåret 1994-95.

Lovforslaget går alene ud på at udskyde tidspunktet for lovens revision fra folketingsåret 1994-95 til 1995-96.

Loven trådte i kraft 1. september 1992. Den har derfor kun været i kraft i godt to år. Hvert år skal kommuner og amtskommuner afgive en indberetning til Erhvervsministeriet om deres deltagelse i de selskaber, der er omfattet af loven. På grundlag heraf udarbejdes der en årlig beretning, som afgives til Folketingets Erhvervsudvalg.

Med det forbehold, der ligger i kommunernes indberetninger og i fortolkningen af, hvorvidt det enkelte selskab er omfattet af lovens bestemmelser, ser det ud til, at kommunernes deltagelse i selskaberne indtil nu har haft et ret beskedent omfang.

Det korte tidsrum, loven har været i kraft, gør det imidlertid vanskeligt at vurdere dens virkninger.

Derfor foreslås det, at tidspunktet for lovens revision udskydes til folketingsåret 1995-96. Til den tid må der skønnes at foreligge et mere sikkert erfaringsgrundlag for lovens virkninger.

Jeg skal anbefale lovforslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Forskningsministeren (Frank Jensen):
Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om teleterminaludstyr.
(Lovforslag nr. L 127).

Formålet med lovforslaget er at skabe grundlag for gennemførelse her i landet af Rådets direktiv 93/97 EØF af 29. oktober 1993 om supplerende af direktiv 91/263/EØF af 29. april 1991, for så vidt angår satellitjordstationsudstyr.

Direktivet forudsætter, at satellitjordstationsudstyr behandles efter de samme regler, som gælder for øvrigt teleterminaludstyr (f.eks. telefoner). Det er derfor fundet hensigtsmæssigt på tilsvarende måde at gennemføre direktivet i Danmark ved at udvide lov om teleterminaludstyrs anvendelsesområde til også at omfatte satellitjordstationsudstyr.

Gennemførelsen af direktivet her i landet indebærer opfyldelsen af en hovedmålsætning inden for telekommunikationspolitikken i EU om gensidig anerkendelse af satellitjordstationsudstyr på grundlag af fælleseuropæiske forskrifter.

Dette vil ske igennem gensidig anerkendelse mellem EU-landene af typegodkendelser og hertil hørende afprøvninger af satellitjordstationsudstyr. Dermed kan en godkendelse, som er opnået i ét medlemsland, umiddelbart lægges til grund for salg af og brug af sådanne terminaler i andre medlemslande.

Direktivet træder i kraft den 1. maj 1995. Medlemsstaterne skal senest samme dato have truffet de nødvendige foranstaltninger til direktivets gennemførelse.

Satellitjordstationsudstyr er udstyr, som formidler radiokommunikationssignaler via satellit.

Som eksempel på anvendelsen af denne type af udstyr kan nævnes distribution af data og programmer m.v. samt virksomhedsinterne formål, f.eks. transmission af nyhedsstof til brug for tv-stationer.

Lovforslaget indeholder ikke i sig selv bestemmelser om, hvilke krav der skal gælde for satellitjordstationsudstyr. Dette skyldes, at lov om teleterminaludstyr er en bemyndigelseslov, og at dette lovforslag udvider forskningsministerens bemyndigelse til fastsættelse af nærmere regler for satellitjordstationsudstyr.

Der vil således i en bekendtgørelse blive opstillet regler for de krav, som udstyret skal opfylde, og for de øvrige foranstaltninger, som er indeholdt i direktivet, herunder regler om bemyndigede organer, mærkning, dokumentation for opfyldelsen af »de væsentlige krav« ved en godkendelse og intern produktionskontrol m.m.

Regelsættet vil i stor udstrækning svare til de regler, der i dag gælder for teleterminaludstyr.

Lovforslaget indeholder endvidere en justering og præcisering af gebyr- og straffebestemmelserne. Præciseringen af gebyrbestemmelsen er i overensstemmelse med hidtidig praksis på området.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om forebyggende sundhedsordninger for børn og unge.
(Lovforslag nr. L 128).

Formålet med forslaget er dels at forbedre de forebyggende sundhedsordninger i forhold til alle børn og unge, dels at styrke og forbedre indsatsen over for de svagest stillede børn og unge.

Forslaget er et led i opfølgningen af handlingsplanen for de svagest stillede børn og unge, februar 1994 fra regeringens Børneudvalg.

Ud fra en samlet vurdering af helbredsundersøgelsernes betydning gennem barnets opvækst foreslås en styrkelse af den lægelige indsats over for børn i skolealderen, idet én lægeundersøgelse flyttes fra førskolealderen til skolealderen som en udskolingsundersøgelse.

Det samlede antal lægeundersøgelser, der tilbydes børn fra 0 til 16 år, er i dag 9, og det vil det også være fremover.

For at styrke sammenhæng og helhed i tilbuddene til de svagest stillede børn og unge får kommunerne efter forslaget pligt til at oprette en tværfaglig gruppe, der får ansvaret for den indsats, der skal iværksættes over for disse børn og unge.

Kommunerne kan anvende de tværfaglige koordinationsgrupper, der i forvejen under forskellige former er oprettet i langt de fleste kommuner, f.eks. som led i SSP- eller PPR-arbejdet. Lovforslaget skal imidlertid sikre, at der i alle kommuner findes en sådan tværfaglig gruppe. Det vil være op til kommunerne selv at fastsætte sammensætningen af den tværfaglige gruppe.

Kommunerne får pligt til blandt gruppens medlemmer at udpege en person, der får ansvaret for at koordinere indsatsen og følge tiltag op i forhold til det enkelte barn og dets familie.

Med henblik på at styrke den forebyggende og sundhedsfremmende indsats i daginstitutioner og dagplejen får den kommunale sundheds-tjeneste efter forslaget en konsulentfunktion i forhold til daginstitutionerne og den kommunalt formidlede dagpleje omkring børns sundhed og trivsel.

De kommunale merudgifter og de amtskommunale besparelser vil blive udlignet over bloktilskuddene. Sundhedsministeriet skønner, at de kommunale merudgifter udgør 21,5 mio. kr.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til Folketingets velvillige behandling.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om lægemidler og lov om apoteksvirksomhed. (Lægemedelstatistik, kontrol med kliniske afprøvninger, oprettelse og nedlæggelse af håndkøbsudsalg m.v.).
(Lovforslag nr. L 129).

Lovforslaget har til formål at revidere og justere bestemmelser i de nævnte love på områder, hvor der har vist sig et praktisk behov derfor. De væsentligste elementer i forslaget er følgende: